

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
COMITETUL LOCAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
AL LOCALITĂȚII BLEJOI
JUDEȚUL PRAHOVA

APROB ,
PREȘEDINTELE DE ȘEDINȚĂ
AL CONSILIULUI LOCAL BLEJOI

ANEXA LA H.C.L. nr. 23/31.03.2021

PLANUL DE ANALIZĂ ȘI
ACOPERIRE A RISCURILOR
A COMUNEI BLEJOI

2021

PLANUL DE ANALIZA SI ACOPERIRE A RISCURILOR

Coordonat de:				
Numele și prenumele	Instituția	Funcția	Data	Semnătura
Primar ADRIAN DUMITRU	Primaria localitatii BLEJOI	Presedinte CLSU		
Viceprimar CATALINA ALEXANDRA ION	Primaria localitatii BLEJOI	Vicepresedinte CLSU		

**LISTA DE DISTRIBUȚIE
PLANULUI DE ANALIZA SI ACOPERIRE A RISCURILOR**

Nr. Crt.	Instituția / Serviciul	Numele și prenumele	Data	Semnătura de primire	Observații
1.	Comitetul Județean pentru Situații de Urgență				Original
2.	Centrul Operațional pentru Situații de Urgență				Copie
3.					

Tabelul actualizărilor și reviziilor

Nr. crt.	Ediția nr.	Data Actualizării /revizuirii	Capitolul, pagina actualizate /revizuite	Persoana autorizată care a efectuat operația	Descrierea modificării

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1-a Definiție, scopuri, obiective:

Planul de analiză și acoperire a riscurilor al localității Blejoi, denumit **P.A.A.R.**, reprezintă documentul care cuprinde riscurile potențiale identificate la nivel de comună, măsurile, acțiunile și resursele necesare pentru managementul riscurilor respective.

Scopul P.A.A.R. este acela de a permite autorităților publice locale și celorlalți factori de decizie să facă cele mai bune alegeri posibile referitoare la:

- prevenirea riscurilor;
- amplasarea și dimensionarea unităților operative;
- stabilirea concepției și elaborarea planurilor de intervenție în situații de urgență;
- alocarea resurselor (forțelor și mijloacelor) necesare.

Obiectivele P.A.A.R. sunt:

- crearea unui cadru unitar și coerent de acțiune pentru prevenirea și gestionarea riscurilor generatoare de situații de urgență;
- asigurarea unui răspuns optim în caz de urgență, adecvat fiecărui tip de risc;
- cunoașterea, de către toți factorii implicați și de către populație a sarcinilor și atribuțiilor ce le revin premergător, pe timpul și după apariția unei situații de urgență;
- optimizarea resurselor (forțelor și mijloacelor) necesare prevenirii și gestionării situațiilor de urgență.

Obiectivul fundamental al acestui plan se concentrează asupra realizării unui sistem informațional care să integreze toate informațiile, toate tipurile de date, necesare managementului dezastrelor naturale, de la prognoză până la măsurile post-factum.

SECȚIUNEA a 2-a. Responsabilități privind analiza și acoperirea riscurilor

Responsabilitățile privind analiza și acoperirea riscurilor revin tuturor factorilor care, potrivit legii, au atribuții ori asigură funcții de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în profil teritorial (autorități ale administrației publice locale, inspectoratul județean pentru situații de urgență, C.L.S.U. alte organe și organisme cu atribuții în domeniu).

Planul de analiză și acoperire a riscurilor *se întocmește* de către comitetul local pentru situații de urgență și *se aprobă* de către consiliul local. Primarul localității Blejoi asigură condițiile necesare elaborării planului de analiză, acoperire a riscurilor și alocării resurselor necesare pentru punerea în aplicare a acestuia, potrivit legii. Alocarea resurselor materiale și financiare necesare desfășurării activității de analiză și acoperire a riscurilor se asigură, potrivit reglementărilor în vigoare, de către fiecare autoritate, organism, operator economic și/sau instituție în parte, corespunzător sarcinilor și atribuțiilor ce-i revin.

Planul de analiză și acoperire a riscurilor se întocmește într-un număr suficient de exemplare, din care unul va fi pus la dispoziția Inspectoratului pentru Situații de Urgență “ SERBAN CANTACUZINO “ al județului PRAHOVA. Personalul din inspectoratul județean pentru situații de urgență, precum și cel al celorlalte forțe destinate prevenirii și combaterii riscurilor generatoare de situații de urgență (S.V.S.U.) are obligația să cunoască în părțile care îl privesc conținutul planului de analiză și acoperire a riscurilor și să îl aplice, corespunzător situațiilor de urgență specifice.

Responsabilitățile cetățenilor

Dezvoltarea unui sistem eficient de management al situațiilor de urgență trebuie să se bazeze, într-o măsură mult mai mare, pe contribuția comunității locale și a fiecărui cetățean. Cetățeanul, ca principal beneficiar al politicii de securitate, are dreptul și datoria de a contribui activ la construcția ei cotidiană, printr-un comportament participativ și responsabil. Cetățeanul are dreptul de a fi informat cu privire la riscurile la care este supus în cadrul comunității și la măsurile care trebuie luate pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență. Obligația primordială a cetățenilor în acest domeniu este aceea de a avea un comportament preventiv, de a participa activ la prevenirea și gestionarea situațiilor de

urgență în cadrul comunității locale. Comportamentul preventiv cuprinde totalitatea acțiunilor pe care cetățeanul le realizează pentru a preîntâmpina producerea de evenimente negative care pot genera pierderi. Primul nivel al acestui tip de comportament este eliminarea neglijențelor. Cel de-al doilea nivel îl constituie o metodologie de prevenire bazată pe redundanță, adică o dublare a acțiunii umane cu sisteme automate de prevenire și control. Întrucât redundanța este costisitoare, măsurile specifice trebuie analizate prin prisma eficienței, respectiv prin punerea în balanță a gravității și probabilității producerii evenimentului alături de costurile implementării. Toate măsurile de comportament preventiv necesar a fi adoptate de cetățeni trebuie să constituie un ansamblu coerent sub forma politicii de securitate, concepută ca ansamblul procedurilor de prevenirea pierderilor, respectiv pentru:

- informarea generală și permanentă/periodică asupra riscurilor specifice care îi pot afecta viața și proprietatea și a concetățenilor;
- formarea comportamentului preventiv, dezvoltarea culturii de securitate și eliminarea /reducerea neglijențelor din conduită;
- dezvoltarea spiritului civic și de solidaritate în comunitatea locală;
- adoptarea de măsuri proprii pentru reducerea riscurilor asupra familiei, bunurilor, locuinței și anexelor gospodărești cu respectarea cadrului legal privind construirea și locuirea;
- respectarea, cunoașterea și aplicarea deciziilor organelor cu atribuții și responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență privind protecția, intervenția, evacuarea și restabilirea stării de normalitate în comunitatea respectivă, în cazul producerii unor situații de urgență;
- participarea ca voluntari la acțiunile preventive, de salvare - evacuare a populației afectate de situațiile de urgență, precum și la acțiunile de intervenție și de refacere;
- încheierea contractelor de asigurări pentru cazuri de dezastre;
- cunoașterea modului de comportare înainte, în timpul și după trecerea dezastrelor;
- respectarea măsurilor stabilite de organele în drept și protejarea lucrărilor cu rol de apărare împotriva situațiilor de urgență.

Consiliul local și primăria

Autoritățile administrației publice locale trebuie să fie pregătite să facă față gestionării situațiilor de urgență prin comitetele județene sau, după caz, locale pe care le conduc, ele fiind primele care iau contact cu fenomenul și care asigură aplicarea măsurilor din planurile proprii, până la intervenția altor autorități și structuri.

Răspunsul la factorii de risc trebuie să urmeze principiul gradualității, astfel că deciziile inițiale trebuie luate la acest nivel, context în care creșterea capacității de prevenire și răspuns locale constituie prioritatea esențială.

Principalele lor responsabilități, pe fazele dezastrului, sunt:

a) în faza pre-dezastru:

- instituie măsurile de prevenire a situațiilor de urgență, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;
- aprobă organizarea activității de apărare împotriva situațiilor de urgență la nivelul unității administrativ- teritoriale;
- hotărăsc înființarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență, aprobă regulamentul de organizare și funcționare a acestora, asigură încadrarea cu personal, dotarea și finanțarea cheltuielilor de întreținere și funcționarea acestuia în condiții de operativitate și eficiență în conformitate cu criteriile minime de performanță;
- aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;
- elaborează planurile urbanistice generale, corelate cu hărțile de risc și asigură respectarea prevederilor acestor documentații;
- determină necesitățile comunității locale privind resursele mobilizabile, materiale, utilaje și financiare în caz de dezastre;

- asigură mobilizarea populației la acțiunile de apărare împotriva situațiilor de urgență și organizează exerciții și aplicații, sub conducerea organelor abilitate în vederea pregătirii intervenției operative;

- asigură organizarea și instruirea grupurilor de voluntari în vederea participării la acțiunile de salvare-evacuare a populației afectate de dezastre.

b) pe timpul dezastrului:

- desfășoară activitățile cuprinse în legislația în vigoare privind managementul situațiilor de urgență;

- menține în stare de funcționare drumurile și accesele în zonele calamitate; • coordonează acțiunile de ajutor;

- înființează centre de informare în zona în care s-a produs dezastrul care să îndeplinească și funcția de transmitere a avertizării individuale a cetățenilor în cazul în care sistemele de înștiințare - alarmare nu sunt disponibile, pe durata situației de urgență;

- asigură condițiile necesare pentru acordarea asistenței medicale; • asigură evacuarea persoanelor sau bunurilor periclitare potrivit planurilor întocmite și condițiile corespunzătoare de trai, evidența populației evacuate, asigurarea primirii și cazării persoanelor evacuate, instalarea taberelor de evacuati, recepția și depozitarea bunurilor evacuate, securitatea și paza zonelor evacuate;

- coordonează acțiunile pentru asigurarea necesităților esențiale ale persoanelor sau comunităților izolate.

c) post dezastru:

- participă la acțiunile de înlăturare a efectelor dezastrelor, de refacere a locuințelor și gospodăriilor afectate de dezastre;

- coordonează acțiunile de aprovizionare cu hrană și îmbrăcăminte și de distribuire a acestora, precum și pentru cazarea în locuințe temporare;

- asigură condițiile pentru asistența sanitară;

- coordonează activitățile de reconstrucție și restaurare a activității normale;

- organizează activități de ajutor financiar.

Instituțiile publice descentralizate

a) în faza pre-dezastru:

- identifică, localizează și inventariază sursele de risc pe baza metodologiilor elaborate;

- monitorizează pericolele și riscurile specifice, precum și efectele negative ale acestora;

- coordonează elaborarea planurilor și reglementărilor privind prevenirea și intervenția în situații de urgență generate de riscurile specifice;

- elaborează strategii și programe de prevenire a situațiilor de urgență, ghiduri/ manuale conținând activitățile și responsabilitățile autorităților locale în domeniul gestionării situațiilor de urgență și a modului de acțiune;

- elaborează programe de educare și pregătire a populației privind riscurile specifice, a modului de comportare și al rolului protecției individuale în caz de situații de urgență;

- sprijină autoritățile administrației publice locale în vederea elaborării propriilor strategii de protecție împotriva dezastrelor;

- elaborează normele de securitate la incendiu specifice domeniului de competență;

- stabilesc metode și proceduri pentru identificarea și evaluarea riscurilor de incendiu specifice domeniului de competență și asigurarea băncilor de date necesare.

b) pe timpul producerii dezastrului:

- diseminează mesaje de avertizare în caz situații de urgență și avertizarea populației și salariaților prin sisteme și mijloace tehnice de avertizare și alarmare publică;

- coordonează, sub aspect tehnic de specialitate, acțiunile de intervenție operativă;

- asigură expertiza tehnică de specialitate pentru evaluarea situației de urgență, pentru evaluarea evoluției situației de urgență în timp, pentru evaluarea consecințelor asupra populației și asupra mediului, precum și formularea de recomandări cu privire la măsurile de protecție a populației ce trebuie implementate de autorități.

c) post dezastru:

- participă la reabilitarea zonei afectate pentru obiectivele din coordonarea/subordonarea sau de sub autoritatea ministerului / instituției centrale;
- participă la elaborarea unor studii de evaluare a impactului economic, social și de mediu ca urmare a dezastrului;
- analizează modul de comportare a infrastructurilor de apărare împotriva situațiilor de urgență;
- sprijină finanțarea lucrărilor cu rol de apărare împotriva situațiilor de urgență;
- asigură expertiza tehnică de specialitate pentru reabilitarea zonelor afectate.

Instituții și operatori economici

Instituțiile publice și operatorii economici au un rol important în ceea ce privește prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență. Pe de o parte, pot suferi un impact direct ca urmare a manifestării unui anumit risc, iar pe de altă parte, în numeroase cazuri, reprezintă chiar sursa de risc și punctul de declanșare a unei situații de urgență.

Din punct de vedere al accidentelor industriale în care sunt implicate substanțe periculoase, operatorii economici au următoarele obligații:

- să notifice autorităților competente inventarul de substanțe;
- să întocmească politica de prevenire a accidentelor majore, respectiv raportul de securitate;
- să elaboreze un plan de urgență internă;
- să informeze imediat autoritățile competente în cazul producerii unui accident major;
- să informeze corect și complet populația din zonele de planificare la urgență;
- să desfășoare exerciții de verificare a planurilor și pregătire a forțelor proprii de intervenție;
- să permită inspecția autorităților competente;
- să ia toate măsurile necesare pentru a preveni producerea accidentelor și pentru a limita, în cazul producerii, consecințele acestora asupra sănătății populației și a calității mediului.

Din punct de vedere al accidentelor nucleare sau radiologice, instituțiile publice și operatorii economici au următoarele obligații principale:

- monitorizarea radioactivității mediului;
- întocmirea prognozelor și predicțiilor cu privire la contaminarea radioactivă a mediului, a produselor agroalimentare și a populației din zonele potențial contaminate;
- notificarea autorităților asupra accidentului;
- elaborarea planurilor de protecție și intervenție în caz de accident nuclear /radiologic;
- desfășurarea de exerciții de urgență pe și în afara amplasamentului. Din punct de vedere al prevenirii incendiilor, instituțiile publice și operatorii economici trebuie să îndeplinească obligațiile prevăzute în legislația specifică și în Normele generale de apărare împotriva incendiilor.

Acte normative de referință

- Constituția României, republicată, modificată și completată prin Legea de revizuire 429 din 23 octombrie 2003;
- Ordonanța de Urgență a Guvernului 21 din 15 aprilie 2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență;
- Legea nr. 15 din 28 februarie 2005 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență;
- Hotărârea Guvernului României nr. 2288 din 9 decembrie 2004, pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență;
- O.M.A.I.nr. 132 din 29 ianuarie 2007, pentru aprobarea Metodologiei de elaborare a Planului de analiză și acoperire a riscurilor și a Structurii-cadru a Planului de analiză și acoperire a riscurilor.

- Hotărârea Guvernului nr. 547 / 09.06.2005 pentru aprobarea Strategiei Naționale de protecție civilă.
- Legea nr. 481 din 8 noiembrie 2004 privind protecția civilă, republicată în Monitorul Oficial nr. 554 din 22 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 547 din 09 iunie 2005 pentru aprobarea Strategiei Naționale de protecție civilă.
- Hotărârea Guvernului României 1489/2004 privind organizarea și funcționarea Comitetului Național pentru Situații de Urgență.
- Hotărârea Guvernului României 1490/2004 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.
- Hotărârea Guvernului României 1491/2004 pentru aprobarea Regulamentului cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență.
- Hotărârea Guvernului României 1492/2004 privind principiile de organizare, funcționare și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale.
- Legea nr. 307 din 12 iulie 2006 privind apărarea împotriva incendiilor.
- Ordinul comun Nr. 638/420 din 12 mai 2005 al Ministerului Administrației și Internelor respectiv Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale
- Hotărârea Guvernului 642/13.07.2005 pentru aprobarea criteriilor de clasificare a unităților administrativ teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici în funcție de tipurile de riscuri specifice.
- OMAI nr. 647/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind elaborarea planurilor de urgență în caz de accidente în care sunt implicate substanțe periculoase.
- OMAI nr. 886/2005 care aprobă „Normele tehnice privind sistemul național integrat de înștiințare, avertizare și alarmare a populației”.
- OMAI nr. 684/2005 pentru aprobarea normelor metodologice privind planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică.
- OMAI nr. 683/2005 privind aprobarea procedurilor generice pentru colectarea datelor, validare și răspuns pe timpul unei urgențe radiologice.
- OMAI nr. 1134/13.01.2006 pentru aprobarea Regulamentului privind planificarea, pregătirea, organizarea, desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție ale serviciilor de urgență profesionale;
- O.M.A.I. nr. 1184 / 06.02.2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și asigurarea activității de evacuare în situații de urgență;
- O.M.A.I. nr. 1352 / 23.06.2006 pentru aprobarea Metodologiei de organizare, asigurare a activităților de evacuare a persoanelor, bunurilor, documentelor și materialelor care conțin informații clasificate, în situații de conflict armat;
- O.M.A.I. nr. 1494 / 07.11.2006 pentru aprobarea normelor tehnice privind organizarea și funcționarea taberelor pentru sinistrați în situații de urgență;
- Ordinul comun nr.1240 / 1178 / 05.12., 02.02.2006 (MMGA, MAI) al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului administrației și internelor privind aprobarea Manualului prefectului pentru managementul situațiilor în caz de inundații și a Manualului primarului pentru managementul situațiilor în caz de inundații;
- O.M.A.I. nr. 1259 / 10.04.2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și asigurarea activității de înștiințare, avertizare, prealarmare și alarmare în situații de protecție civilă.
- Legea nr.107 din 25.09.1996 - Legea apelor, modificată și completată cu O.U.G. nr.3 din data de 05.02.2010;

- Ordinul comun nr. 823 / 1427 / 15.08, 11.09.2006 (MMGA, MAI) al ministrului mediului si gospodăririi apelor si al ministrului administrației si internelor pentru aprobarea procedurilor de codificare a atenționărilor si avertizărilor meteorologice si a avertizărilor si alertelor hidrologice;
- H.G.R. nr. 95 din 23 ianuarie 2003 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase;
- Ordinul M.A.P.A.M. nr. 142 din 25 februarie 2004 pentru aprobarea Procedurii de evaluare a raportului de securitate privind activitățile care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;
- Ordinul M.A.P.A.M nr.1084 din 22 decembrie 2003 privind aprobarea procedurilor de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase si, respectiv, a accidentelor majore produse;
- Ordinul comun nr. 520/1318 din 29 mai 2006 al M.M.G.A si M.A.I. privind aprobarea Procedurii de investigare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;
- Legea nr.50/1991 cu modificările ulterioare - Lege privind autorizarea lucrărilor de construcții
- H.G. nr. 738 din 14 iulie 2005 privind organizarea si funcționarea Autorității Național Sanitare Veterinare si pentru Siguranța Alimentelor si a unităților din subordinea acesteia, modificată si completată cu H.G. nr. 130/2006;

CAPITOLUL II

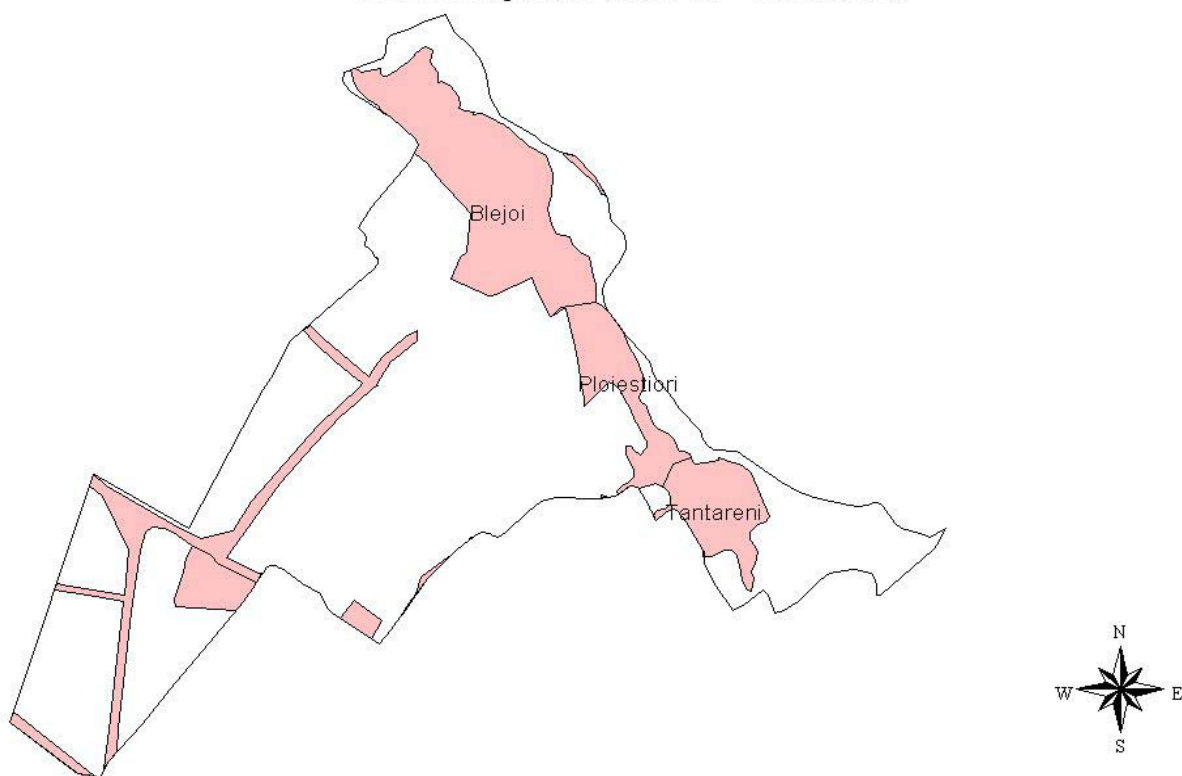
Caracteristicile unității administrativ –teritoriale

SECȚIUNEA 1 Amplasare geografică și relief

Este situata în zona de ingemanare a silvostepii cu colinele din nordul municipiului Ploiesti, pe malul drept al raului Teleajen, la intersectia paralelei de 450 latitudine nordica cu meridianul de 260 longitudine estica. Se invecineaza la sud cu municipiul Ploiesti, la est cu comuna Bucov, la nord cu orasul Boldesti-Scaeni, la nord-vest cu comuna Paulesti, la vest cu comuna Aricestii-Rahtivani, iar la sud-vest cu comuna Targoru-Vechi.

Comuna Blejoi are o suprafata de de 2024 ha, din care 1612 ha suprafata agricola. Are in componenta trei sate: Blejoi, Ploiestiori si Tintareni, cu o populatie de circa 9350 locuitori si un numar de 2940 gospodarii.

BLEJOI, jud. Prahova - localitati

SECTIUNEA 2 Caracteristici climatice

Localitatea BLEJOI are o pozitie intermediara intre zona deal si zona de campie succedandu-se de la nord la sud .

Climatul temperat continental specific tarii noastre, se distinge in localitatea BLEJOI prin climat de deal si de campie.

Climatul de deal : temperaturile medii anuale se incadreaza intre 8 gr. C spre zona de contact cu muntele, si 10 gr. C. Temperaturile mai ridicate din zona subcarpatica se datoreaza vanturilor de tip foehn, indeosebi primavara, si a ciclonilor retrograzi, mai ales toamna. Precipitatiile medii anuale au valori de 800 mm in partea de nord si pana la 600 mm in partea sudica a zonei deluroase.

Climatul de campie : se caracterizeaza printr-o repartitie relativ uniforma a elementelor climatice. Temperaturile medii anuale sunt de 10.2 pana la 10.6 gr. C iar cantitatile medii anuale de precipitatii sunt de 500-600 mm . Vanturile dominante sunt cele de NE.

Regiunile de campie si de deal inregistreaza timp de 10 luni pe an valori medii de peste 0 gr. C , in timp ce in zona montana numai 8 luni pe an sau chiar 5 luni pe an la Vf. Omu.

Temperaturile cele mai scazute se inregistreaza in luna ianuarie (medii multianuale: -2.5 gr. C la BLEJOI,

Valorile de temperaturi medii multianuale cele mai ridicate se inregistreaza in luna iulie : 21.2 gr. C la BLEJOI .

Fenomenul de seceta se manifesta in luna iulie si se accentueaza in luna august. Acest fenomen se produce datorita stagnarii aerului uscat, tropical, o perioada mai indelungata in zona Baraganului si zona deluroasa.

Perioada cea mai ploioasa a anului este aprilie – iunie , in luna iunie inregistrandu-se maximul multianual de precipitatii: BLEJOI 87.8 mm .

Din punct de vedere climatic pentru evaluarea vulnerabilitatii la poluarea cu nitrati, cel mai important parametru este raportul dintre precipitatii si evapotranspiratia potentiala. Valoarea medie a

acestui raport pentru seria de ani climatici 1961-1990, considerata ca serie de referinta in studiile privind impactul climatic, este pentru comuna BLEJOI .918 cu un domeniu de variatie cuprins intre .674 si 1.245.

Din aceste valori rezulta ca regimul hidroclimatic induce in general transferuri importante de apa din atmosfera catre corpurile de apa prin intermediul solului.

In anii deficitari pluviometric valoarea cumulata anual a evapotranspiratiei potentiale este mai mare decit cea corespunzatoare precipitatiilor, riscul de transfer al nitratilor catre corpurile de apa de suprafata si subterane fiind redus. Anii ploiosi inasa, vor induce miscarea nitratilor stocati astfel in zona nesaturata catre corpurile de apa subterane

Parametrii climatici pe baza carora se determina perioadele de interdictie pentru aplicarea ingrasamintelor organice sunt data de aparitie a primului inghet (toamna/iarna) si cea de aparitie a ultimului inghet (primavara).

Utilizind seria climatica de referinta (1961-1990), pentru comuna BLEJOI valorile acestor parametri climatici sunt:

- * Data de aparitie a primului inghet
 - valoare medie : 31 octombrie
 - cel mai timpuriu: 24 septembrie
 - cel mai tirziu : 2 decembrie
- * Data de aparitie a ultimului inghet
 - valoare medie : 5 aprilie
 - cel mai timpuriu: 17 martie
 - cel mai tirziu : 9 mai

SECTIUNEA 3. RETEA HIDROGRAFICA

Lungimea totala a riurilor cadastrate pe teritoriul comunei BLEJOI este de 4.412 km.

Corpurile de apa de suprafata (riuri) de pe teritoriul comunei sunt:

Riul: Teleajan - confluenta cu: Iazul Morilor (Teleajen)

Riul: Dambul - confluenta cu: Teleajan

SECTIUNEA 4. POPULATIE.

Din totalul populatiei localitatii BLEJOI de 9350locuitori, 4915 sunt barbati si 4435 sunt femei .Densitatea medie in localitatea BLEJOI este de 398,2 locuitori / Kmp, cea mai mare densitate este in satul BLEJOI de 425 locuitori / Kmp si cea mai mica in satul TANTARENI de 362 locuitori / Kmp.

Populatia ocupata in Localitatea BLEJOI este in numar de 2356 locuitori

Structura demografica a populatiei localitatii BLEJOI este prezentata in tabelul de mai jos:

Nr. crt.	LOCALITATEA	Populatia stabila la 1.01.2019 - locuitori -	din care:		Densitatea locuitori/kmp
			Masculin	Feminin	
1.	BLEJOI	9350	4915	4435	398,2
	TOTAL judet	825389	400510	424879	175,0

SECTIUNEA 5 Cai de transport

Principalele cai de transport din localitatea BLEJOI sunt soselele reprezentate de drumurile nationale, judetene si comunale in lungime totala de 62,40 Km si calea ferata pe o lungime de 5 Km. Cele 62,40 Km de drumuri judetene si comunale au o lungime a covorului asfaltic de 58 Km. In continuare prezentam situatia drumurilor nationale si judetene necesara in identificarea zonelor expuse la riscuri precum alunecarile de teren, inundatiile, cutremurele, ruperi sau prabusiri de tronsoane, inzapeziri, accidente majore pe caile de comunicatii, fenomene meteo periculoase etc. In general starea de viabilitate drumurilor nationale si judetene este buna. Drumurile comunale in marea lor majoritate prezinta degradari

ale covorului asfaltic ceea ce face ca accesul in localitaile pe care le tranziteaza sa fie greu. Anual CLSU face o evaluare a starii drumurilor si stabileste prioritatile in intretinerea si repararea acestora.

- Rutiere - comuna este strabatuta de drumurile DN 1, DN 1A, DN 1B si DN 72 in lungime totala de peste 51 km care fac legatura dintre municipiul PLOIESTI si localitati de pe valea PRAHOVEI si valea TELEAJENULUI.
- comuna BLEJOI dispune de 2 trasee de transport in comun (traseul 29 care face legatura dintre satul BLEJOI si nordul municipiului PLOIESTI si traseul 9 care face legatura dintre satul PLOIESTIORI si municipiul PLOIESTI)
- Comuna BLEJOI este strabatuta de calea ferata ce face legatura dintre municipiul PLOIESTI si MANECIU PAMANTENI. Calea ferata pe teritoriu comunei are o lungime de 4,5 km si nu este electrificata.
- retele de conducte magistrale: gaze, apa, produse petroliere (diametre, lungime) si puncte vulnerabile, curent electric (tip de retea transformatoare);

SECTIUNEA 6 Dezvoltare Economica

Pe teritoriul comunei Blejoi exista deja mai multe investitii majore. In comuna isi desfasoara activitatea un numar de 897 societati comerciale - mai multe societati de constructii si de productie, centre comerciale, depozite en-gross, reprezentante auto, statii de distributie a carburantilor si lubrefiantilor. De asemenea, se afla in constructie mai multe cartiere rezidentiale. Prin dezvoltarea economica si urbanistica a comunei, bugetul local cunoaste o sporire substantiala a veniturilor, iar pentru administratia publica locala o prioritate o reprezinta dezvoltarea serviciilor publice comunitare spre a servi interesului comunitatii locale.

Comuna beneficiaza de o retea de alimentare cu apa de 29 km, care asigura alimentarea cu apa a cca. 99% dintre locuitorii comunei, precum si de o retea de canalizare de 18 km (care urmeaza sa fie data in folosinta in anul 2021) iar circa 1,2 km data in folosinta in anul 2005 odata cu aparitia centrelor comerciale in zona de vest a comunei, de acest serviciu beneficiind doar centrele comerciale si locuintele din acea zona, autoritatea publica locala avand ca prioritate dezvoltarea acestui serviciu de utilitate publica. Reteaua stradala a comunei are o structura desfasurata in lungul cailor de comunicatie importante si are o lungime de 31,40 km. fiind asfaltata in proportie de peste 99%. Teritoriul comunei este traversat de patru drumuri nationale (DN 1, DN 1A, DN 1B si DN 72), precum si de mai multe drumuri judetene (DJ101, DJ102).

SECTIUNEA 7 Infrastructuri locale

- institutii
 - Comuna Blejoi are pe teritoriul ei urmatoarele institutii economice :
 - 2 scoli generale cu clase I – VIII, situate una in satul Blejoi si una in satul Ploiestiori
 - 3 gradinite cu program normal situate in satele Blejoi, Ploiestiori si Tantareni
 - 1 gradinita cu program prelungit in satul Ploiestiori
 - 1 camin cultural situat in satul Ploiestiori
 - 1 sala polivalenta cu o capacitate de 400 locuri
 - piata agroalimentara situata la intrarea in satul Blejoi
 - centrul de protectia plantelor situat in satul Ploiestiori
 - 2 biserici situate in satele Blejoi si Ploiestiori
 - 2 dispensare umane cu cate 2 cabinete fiecare si un dispensar veterinar
 - 1 stadion cu tribuna acoperita
 - comuna dispune de retea proprie de apa alimentata din puturi de adancime fiind bransata si la sistemul national al apelor Romane.
 - comuna este alimentata cu gaze naturale si energie electrica

CAPITOLUL III

ANALIZA RISCURILOR GENERATOARE DE SITUAȚII DE URGENȚĂ

Cunoșterea oricărei risc presupune o necesitate în lumea de astăzi, constituind o condiție sine-qua-non în realizarea oricărei prognoze sau studiu de impact, de amenajări teritoriale sau elaborarea unor proiecte de dezvoltare durabilă și de gestionare eficientă a resurselor naturale și materiale.

Geneza situațiilor de urgență are la **bază factori naturali, factori antropici sau factori cumulativ-interactivi naturali și antropici**. În România se pot produce numeroase dezastre care au la origine două sau mai multe categorii de riscuri. Statisticile arată ca se produc la scară largă dezastre naturale, iar din vina omului ca și factor antropic incendiile sunt cele mai numeroase, la care se adaugă cu o pondere mai redusă, dezastrele tehnologice. Cu toate acestea accidente rutiere generează cel mai mare număr de victime, incomparabil cu pierderile suferite în urma oricărui dezastru. Deasemenea, începând cu 2014 nu am avut inundații decât local sau în anumite gospodării care nu au creat probleme în gestionarea lor și refacerea infrastructurii afectate. O situație de urgență depinde de următorii factori:

- poziția geografică și relieful din arealul posibil a fi supus vicisitudinilor unui dezastru;
- suprafața și vecinătățile;
- caracteristicile fizice ale solului;
- specifice influențe social-economice.

În funcție de aceste aspecte, amploarea situațiilor de urgență poate fi influențată de:

- regimul precipitațiilor;
- cantitățile lunare și anuale;
- temperaturile și fenomenele meteorologice extreme
- nivelul și tipurile de industrializare a locației,
- tipurile de substanțe folosite de operatorii economici,
- poziționarea și calitatea rezervoarelor cu substanțe periculoase și riscurile asociate,
- apropierea zonei industriale de suprafețele cultivate în scop agricol,
- eventuala valorificare turistică a zonei,
- gradul de aglomerație,
- poziția și distanța față de infrastructura de comunicație.

Arealul afectat sau posibil a fi afectat de dezastre trebuie studiat și în funcție de căile de comunicații:

- rețeaua rutieră,
- rețeaua feroviară,
- rețele de conducte magistrale sau ale utilităților.

SECȚIUNEA 1 Analiza riscurilor naturale

1. a) Fenomene meteorologice periculoase (furtuni, inundații, tornade, seceta, îngheț, etc.)

Condițiile geoclimaterice ale județului Prahova, precum și explozia tehnologică a ultimelor decenii au creat premisele existenței pe teritoriul județului a unor surse de risc majore. Riscurile pot fi categorisite în naturale și tehnologice.

Dacă luăm în considerare factorii care pot declanșa manifestarea acestora ca dezastre, aceste riscuri pot fi clasificate după cum urmează:

- ◆ Riscuri naturale, de origine non antropică;
Această categorie include următoarele tipuri de risc:
- ◆ Cutremure;
- ◆ Fenomene meteorologice deosebite (ploi abundente și de lungă durată, căderi masive de zăpadă, furtuni, grindină, secetă, etc.);
- ◆ Inundații, altele decât cele generate de accidente la baraje și lucrări hidrotehnice;
- ◆ Alunecări de teren;

Fenomenele meteorologice periculoase sunt deja de notorietate pentru ultimii ani, caracteristicile principale situandu-se intre intensitatea deosebita a lor si modul atipic de manifestare fata de caracteristicile geo-climatice ale zonei geografice in care se afla localitatea BLEJOI, fara a neglija efectele secundare pe care acestea le-au avut (inundatii, recolte distruse, distrugerii ale cailor de comunicatii rutiere si feroviare etc.). din punct de vedere cartografic nu se pot evidentia zone cu vulnerabilitate crescuta; din acest punct de vedere practic tot teritoriul este afectat de astfel de fenomene. Trebuie totusi sa evidentiem aparitia unor fenomene meteo extreme in zona muntoasa, unde adeseori s-au maiifestat furtuni de o vilolenta rar intalnita si cu precipitatii abundente, uneori nespecifice sezonului (zapada, lapovita si ninsoare in luni de vara, furtuni de zapada, ploi abundente si avalanse - iarna).

In zona localitatii BLEJOI se pot manifesta cu precadere furtuni si ploi abundente urmate de distrugerii de culturi si inundatii de scurta durata. In ultimii ani nu au fost semnalate furtuni vilolente. Datorita modificarilor climatice din ultimii ani sunt tot mai frecvente furtunile cu aspect de vijelie insotite deseori si de grindina

Din aceasta prezentare succinta a principalelor surse de riscuri naturale prezente si potential active de pe teritoriul judetului, cu toate legaturile lor de interdependenta cauzala, precum si din interpretarea sintetica a hartilor ce prezinta distributia acestora, se poate deduce usor faptul ca circa 50% din teritoriul localitatii BLEJOI este sub incidenta unui factor de vulnerabilitate mare prin prezenta a cel putin doi sau trei factori de risc ce pot genera dezastre primare.

Situatia meteorologica a județului este monitorizată prin 3 stații meteorologice și printr-un număr de 45 posturi pluviometrice.

Această monitorizare se realizează permanent astfel :

- stațiile meteorologice monitorizează fenomenele orar asupra următoarelor elemente :
 - precipitații lichide și solide;
 - intensitatea și direcția vântului;
 - temperatură aer-sol;
 - radiația solară;
 - fenomene meteo extraordinare (căderi masive de zăpadă, polei, chiciură, vijelii)
- stațiile hidrometrice monitorizează :
 - nivelurile râurilor ;
 - temperatură apei și aerului;
 - fenomene de iarnă (gheață la mal, zăpoare, poduri de gheață);
 - debite lichide și solide ;
 - precipitații.

La aceste stații hidrometrice, monitorizarea se efectuează zilnic, la orele 7.00 și 17.00, în situații normale, din trei în trei ore la introducerea codului galben, din două în două ore la introducerea codului portocaliu, din oră în oră sau mai des la introducerea codului roșu.

De asemenea, stațiile hidrometrice monitorizează și producerea de fenomene meteorologice extraordinare care se produc în zona stației respective.

Stațiile meteorologice și stațiile hidrometrice transmit informații zilnic, conform programului de observații și măsurători și ori de câte ori situația o impune.

Aceste stații sunt încadrate cu personal de specialitate, iar posturile pluviometrice sunt deservite de angajații consiliilor locale sau de colaboratori externi.

Pe teritoriul judetului Localitatii BLEJOI cantitatile de precipitatii medii multianuale cazute de-a lungul timpului sunt de 55 l/ mp.

Avertizarea și alarmarea populației in zonele unde se s-au produs ori este iminentă producerea unei situatii de urgenta generate de dezastre, se face cu ajutorul sirenelor electronice pentru alarmare publică, prin comandă locală sau de la distanță, ele fiind conectate la Sistemul National Integrat de Înștiințare,

Avertizare și Alarmare. Comanda de la distanță poate fi dată din dispeceratul Inspectoratului pentru Situatii de Urgenta al Județului Prahova, IGSU ori CON.

b) înzăpezirile Înzăpezirile sunt fenomene sezoniere, produse de căderi masive de precipitații sub formă de zăpadă, fiind accentuate de condițiile meteorologice în care se produc. Efectele imediate sunt :

- blocarea căilor de transport;
- întreruperea alimentării cu energie electrică, apă, etc.;
- afectarea unor activități industriale și sociale;
- prăbușiri de planșee și acoperișuri

Efectele pe timp îndelungat se datorează topirii zăpezii și producerea de inundații.

2. Fenomene distructive de origine geologica

a) Cutremure

În ceea ce privește fenomenul seismic, este de notat faptul că majoritatea cutremurelor sunt de natura tectonica, cele mai puternice putând afecta tot teritoriul județului. Caracteristica generală a cutremurelor din România este aceea că, în general, sunt cutremure de adâncime medie, cel mai adesea cu epicentrul în zona de curbura a Carpaților, la confluența plăcii geologice Est-europene și respectiv a stratului sub-geologic Moesian și Inter-Alpin. Profundimea medie a epicentrelor se situează la 100-150 km. adâncime, cu magnitudini de până la $M=7$ pe scala Richter, intensități de până la VII-IX pe scala MSK (Medvedev-Spoheuer-Karnik). Zona Vrancea coincide cu locul de contact dintre trei plăci tectonice și cu un fenomen de subducție asociat cu fracturi ale plăcilor la diferite adâncimi prin procese de rupere, lunecare, etc. Seismele din zona Vrancea sunt denumite normale ($h < 60$ km) sau intermediare ($h = 60-150...220$ km), în funcție de adâncimea focarului. Zona în care se produc cutremurele intermediare este bine identificată și prezintă un mare interes datorită particularităților sale specifice: izolare, concentrare și regularități în modul de producere (câmp macroseismic, mecanism focal, activitate seismică după șocul principal, ciclicitate etc.).

Zonele afectate de cutremure de mică adâncime (mai puțin de 10km) sunt: Azuga- Sinaia. Datele statistice arată că periodicitatea cutremurelor de mare amploare în VRANCEA este de circa 100 de ani, cu circa 3 perioade de activitate seismică intensă. Printre cutremurele importante ale ultimului secol, cu epicentrul în VRANCEA sunt de notat cele din 1940, 1977, 1986. Din punct de vedere seismic județul Prahova se află în zona A partea de sud-est (Valenii de Munte- Mizil- Urlati), Zona B Partea de sud și centrală (Ploiești –Campina- Baicoi- Slanic) și zona C restul județului

Analiza campurilor macroseismice ale cutremurelor istorice evidențiază următoarele aspecte:

- *cutremurul din 26.10.1802* s-a caracterizat printr-o intensitate epicentrală $I_0 = IX-X$, urmată de o zonă extinsă de intensități $I = VIII$ MSK (în care a fost cuprins și județul Prahova), o zonă importantă de grad $I = VII$ MSK, acestea însumând cca. 50 % din teritoriul României de azi. Restul țării a fost afectat de intensități $I = VI$ MSK (cca. 30 %) și $I = V$ MSK (cca. 20 %);
- *cutremurul din 10.11.1940* s-a caracterizat printr-o zonă de intensități $I = IX$ MSK (relativ restrânsă), o zonă importantă de grad $I = VIII$ MSK la care trebuie adăugată o amplificare de $I = VIII$ în zona Ploiești, o zonă importantă de intensitate $I = VII$ și similar $I = VI$ MSK. Zonele de intensitate $I = VI-X$ MSK acoperă 50-60 % din teritoriu ; o pondere de cca. 10 % a fost apreciată cu efecte $I = V$ MSK, restul fiind afectat de intensități mai mici de $I = IV$;
- *cutremurul din 4.03.1977* s-a caracterizat printr-o zonă de intensități $I = VIII$ de o extindere moderată la curbura Carpaților la care trebuie adăugate amplificările cu $I = VIII$ de la București, Zimnicea și Iași într-un cuantum total de 5-10 % din teritoriu. Aproape 45 % din teritoriu a fost afectat de intensități $I = VII$ MSK. Dincolo de Subcarpați se remarcă o amplificare locală de grad $I = VII$ în zona de munte a județului;

În urma acestui dezastru în județul Prahova au rezultat următoarele pierderi și distrugeri: 39 de morți, 335 răniți, 4846 sinistrați, 26 instituții cu clădiri distruse, 228 instituții cu clădiri avariate, 416 locuințe distruse și 5648 locuințe avariate.

Cele mai mari distrugeri s-au produs în municipiile Ploiești și Câmpina și în orașele Plopeni, Boldești-Scaeni, Mizil și Valenii de Munte.

- izoseismele cutremurelor din 30/31.08.1986 și respectiv 30/31.05.1990 arată că la seismele de magnitudine apropiată de 7, zonele de intensitate I = VIII rămân concentrate în jurul sursei Vrancea, zona de grad VII este importantă, iar zona de grad VI este extinsă către S-V. În Moldova, Transilvania și Dobrogea zonele de grad V sunt importante, dar comparabile cu cele de grad IV, III și II MSK.

În privința cutremurelor puternice, intermediare, ($I_0 \geq VII$ MSK, $M \geq 6,7$), pe baza experienței evenimentelor istorice se pot remarca următoarele caracteristici:

- izoseismele sunt puternic alungite în direcția NE-SV pentru unele cutremure (1802, 1940, 1977) dar există și date privind elipse izoseismice orientate pe o direcție perpendiculară față de aceasta (de. ex. în 1990 - date instrumentale, 1471 - date istorice); seismele sunt resimțite la mari distanțe (Moscova, St. Petersburg, Istanbul);
- uneori apar amplificări locale ale intensităților la distanțe considerabile: 200-300 km;
- procesul de rupere este un eveniment multiplu (de exemplu în 1977 au fost 3 șocuri principale) planul de rupere (falie inversă) fiind orientat N 40° E și scufundat 70° către NV, sub Munții Carpați;
- șocurile principale sunt urmate de post șocuri pentru care diferența $M_0 - M_1 \geq 1,9$; cele mai mari post-șocuri nu sunt asociate cu o activitate post-șoc importantă;
- ciclicitatea este de cca. 100 ani, cu trei intervale de timp în care activitatea seismică este mai intensă (pe ansamblu anii $5 \pm 35 \pm 80$ din fiecare secol); conform mai multor autori, următorul cutremur puternic ($M > 7,0$) este prognozat pentru începutul secolului XXI;
- ca urmare a studiului acestor caracteristici, rezultă că teritoriul României este afectat, în cazul cutremurelor de Vrancea cu magnitudine $M \geq 7,0$ și intensități $I \geq VII$ MSK, pe mai mult de 50% din suprafață: cutremurele de adâncime intermediară de Vrancea în sud-estul țării (cca. 50% din teritoriu);
- pe bază instrumentală, la cutremurele din 4 martie 1977, 30 august 1986 și 30 mai 1990 au fost remarcate mai multe situații în care accelerația de vârf a terenului a fost între 0,2 g și 0,3 g. În aceeași zonă s-au mai produs cutremure puternice 30 august 1986 ($M = 7,0$), 30 mai 1990 ($M = 6,7$) și 31 mai 1990 ($M = 6,1$).

Dupa anul 1977, în urma studiilor întreprinse și ținând cont de ciclicitatea cutremurelor din zona Vrancea s-au întreprins măsuri privind disciplina în construcții, de la proiectare și până la execuție după normative care au luat în considerare microzonarea seismică și izoseismele.

În conformitate cu Legea **Nr. 575 din 22 octombrie 2001** privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a V-a - Zone de risc natural, prin

- Cutremur – se înțelege, mișcare vibratoare a scoarței terestre, generată de o ruptură brutală în aceasta, ce poate duce la victime umane și distrugeri materiale. Toate localitățile urbane din județ sunt expuse la o intensitate seismică cuprinsă între VII grade pe scara MSK și IX grade pe aceeași scară

Unitatea administrativ-teritorială	Numărul de locuitori	Intensitatea seismică exprimată în grade MSK
Municipiul Ploiești	251.981	VIII
Municipiul Câmpina	40.569	VIII
Orașul Azuga	6.119	VII
Orașul Băicoi	20.234	VIII
Orașul Boldești-Scaeni	11.505	VIII
Orașul Breaza	18.863	VIII
Orașul Bușteni	11.787	VII

Orașul Comarnic	13.532	VIII
Orașul Mizil	17.075	IX
Orașul Plopeni	10.083	VIII
Orașul Sinaia	14.636	VII
Orașul Slănic	7.249	VIII
Orașul Urlați	11.858	IX
Orașul Vălenii de Munte	13.898	VIII

Din datele prezentate rezulta ca:

- fiecare categorie de cladiri, pe regim de inaltime si material, perioada de constructie si norme de proiectare antiseismica aplicate implica masuri specifice de protectie in raport cu expunerea locuitorilor din acestea la riscuri, ca urmare a actiunii seismice;

- categoriile de cladiri care sunt ocupate de un numar mare de locuitori si/sau prezinta caracteristici de vulnerabilitate deosebite pentru viata acestora trebuie sa fie analizate prioritar pentru a identifica potențialele de vulnerabilitate, a evalua efectele și măsurile pentru a-i proteja si educa adecvat pe locatari.

In aceste categorii pot fi incluse:

- cladirile pre-1940, proiectate numai la incarcari gravitationale si avariate sucesiv de cutremure;
- categoriile de cladiri care sunt ocupate de un numar mare de locuitori dar nu prezinta caracteristici de vulnerabilitate excesive vor fi incadrate in activitatile curente de protectie si educatie antiseismica.

In aceste categorii pot fi incluse:

- cladirile cu P...P+1 niveluri cu caracteristici arhitectural - constructive si conformare antiseismica acceptabila, stare de intretinere buna si fara avarii evidente

În sensul Normelor metodologice de aplicare a ordonanței nr.20 din 27.01.1994, privind punerea în siguranță a fondului construit existent, aprobate prin Hotărârea nr. 1364 din 27.12.2001:

1. Prin construcție existentă se înțelege construcția amplasată în localități din zonele seismice de calcul A - E definite în Normativul pentru proiectarea antiseismică a construcțiilor de locuințe, social-culturale, agrozootehnice și industriale - indicativ P100-92**), cu modificările ulterioare, denumit în continuare Normativul P100-92 pentru care, conform standardului de zonare seismică a teritoriului României, intensitatea seismică exprimată în grade MSK este minim VII și care prezintă:

- a) degradări sau avarieri în urma unor acțiuni seismice puternice;
- b) nivel de asigurare la acțiuni seismice insuficient în raport cu clasa de importanță din care fac parte.

2. Nivelul de asigurare la acțiuni seismice a construcției existente este corespunzător normelor de proiectare și de executare în vigoare la data realizării construcției.

3. Evaluarea nivelului actual de asigurare la acțiuni seismice a construcției existente se face în funcție de nivelul corespunzător construcției noi, conform reglementărilor tehnice în vigoare la data elaborării expertizei tehnice pentru cerința de calitate, rezistență și stabilitate.

Măsurile de intervenție pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente pot fi:

- a) măsuri aplicabile cu menținerea configurației și funcțiunii existente a construcției, respectiv consolidarea/repararea elementelor structurale sau a sistemului structural în ansamblu și, după caz, a elementelor nestructurale ale construcției existente și/sau introducerea unor elemente structurale suplimentare;

- b) măsuri aplicabile cu modificarea configurației și/sau a funcțiunii existente a construcției, cuprinzând reducerea numărului de niveluri și/sau înlăturarea unor porțiuni de construcție, cu comportare defavorabilă la acțiuni seismice sau care prezintă un risc ridicat de dislocare și prăbușire.

(2) Zona de intervenție cuprinde totalitatea elementelor de construcție - structurale și nestructurale - asupra cărora se acționează prin măsuri de intervenție, în baza documentației tehnico-economice verificate, avizate și aprobate în condițiile legii.

(3) Măsurile de intervenție includ și desfacerea și refacerea instalațiilor, echipamentelor, finisajelor, precum și alte lucrări strict necesare din zona de intervenție și, după caz, lucrări de îmbunătățire a terenului de fundare.

(4) Refacerea instalațiilor și echipamentelor în zona de intervenție include, după caz, înlocuirea acestora și/sau a obiectelor aferente, precum și executarea unor lucrări de termoizolație și/sau hidroizolație, lucrări justificate de reglementările tehnice în vigoare și de soluția de intervenție din documentația tehnico-economică aprobată.

(5) Demolarea totală a construcției existente, ca alternativă la măsurile de intervenție pentru reducerea riscului seismic, se fundamentează distinct de către expertul tehnic atestat pentru cerința de calitate A1 - rezistență și stabilitate.

Avertizarea și alarmarea populației în zonele unde se s-au produs ori este iminentă producerea unei situații de urgență generate de dezastru, se face cu ajutorul sirenelor electronice pentru alarmare publică, prin comandă locală sau de la distanță, ele fiind conectate la Sistemul Național Integrat de Înștiințare, Avertizare și Alarmare. Comanda de la distanță poate fi dată din dispeceratul Inspectoratului pentru Situații de Urgență al Județului Prahova, IGSU ori CON.

Secțiunea a 2-a Analiza riscurilor tehnologice

Odată cu procesul de tehnologizare a economiei și al imposibilității controlului total asupra evoluției acestuia, au apărut și riscurile asumate sau întâmplătoare. Referitor la erorile umane care conduc la declanșarea dezastrelor, trebuie evidențiate acțiunile umane involuntare și acțiunile umane voluntare. Acțiunile umane involuntare conduc la modificări substanțiale ale construcțiilor, instalațiilor și proceselor de producție și pot conduce la urmări nefaste, pot proveni din calcule eronate, măsurători greșite, omisiuni. Riscurile tehnologice cuprind totalitatea evenimentelor datorate acțiunii umane, involuntare sau intenționate, care conferă elementelor de infrastructură posibilitatea de a funcționa în limite cuprinse între normal și periculos, până la dezastru cu efecte distructive asupra siguranței cetățenilor, bunurilor materiale, valorilor de patrimoniu. În general sursele de risc care pot provoca accidente tehnologice sunt:

- agenții economici care utilizează substanțe periculoase în procesul tehnologic;
- magistralele de gaz metan;
- transportul de substanțe periculoase pe căile de comunicație rutiere și feroviare.

Riscul tehnologic, față de cel natural poate fi controlat și redus pe mai multe căi, necesitând un management mult mai elaborat și personalizat pe fiecare categorie în parte.

a. riscuri industriale

a.1. accident chimic. Prin accident chimic se înțelege eliberarea necontrolată în mediul înconjurător a unor substanțe toxice industriale în concentrații mai mari decât concentrațiile maxime admise și care pun în pericol populația, animalele din zonă, afectând grav factorii de mediu. Accidentele chimice pot fi minime atunci când într-o instalație-sursă toxică se produce o avarie controlabilă, urmată de eliberarea unor cantități de substanțe toxice în mediul înconjurător și maxime atunci când la instalația-sursă toxică se produce o avarie necontrolată, eliminându-se în mediul înconjurător o mare cantitate sau întreaga cantitate de substanță toxică. Accidentele chimice se pot produce atât în timp de pace, ca urmare a unor neglijențe, defecțiuni, dereglări de proces, etc., sau în timp de război, datorită atacurilor din aer, ori a unor acțiuni diversioniste. Spațiul în care substanța toxică industrială își manifestă acțiunea vătămătoare, ca urmare a unui accident chimic, se numește focar chimic. La locul accidentului chimic se formează un nor toxic iar dimensiunile zonelor de acțiune ale norului se stabilesc pentru valori letale (zona letală) sau de intoxicare (zona de intoxicare)..

Riscuri industriale, care reprezintă un risc însemnat pentru localitatea Blejoi:

- situarea în vecinătatea localității, în zona satelor Ploiestiori și Tantăreni a Rafinării Rompetrol Vega S.A. care prin specificul activităților desfășurate poate produce un dezastru local sau zonal.

- existența unor operatori economici pe teritoriul comunei, care prin natura activitatilor desfășurate, pot genera situații de urgență, capitol la care se înscriu și cele 7 stații PECO respectiv 1 centru de butelii, aflate pe teritoriul comunei.

a.2. accidente majore la utilaje și instalații tehnologice periculoase.

Prin acest tip de accidente se înțelege distrugerea sau avarierea unor utilaje și instalații tehnologice, datorită neglijenței umane sau unor cauze naturale, ducând la numeroase victime umane și la pierderi materiale. Caracteristicile de bază ale acestui tip de accident pot fi :

- domeniul tehnologic de activitate (instalații metalurgice, chimice, etc.);
- capacitatea, productivitatea și durata ciclului tehnologic;
- mărimea zonei afectate;
- modalitatea de propagare a accidentului (explozie, nor toxic, incendiu).

b. riscuri de transport și depozitare produse periculoase

Substanțe periculoase sunt considerate acele produse care pe timpul transportului cu mijloace auto sau pe cale ferată (în cisterne, containere sau alte ambalaje), datorită unor accidente de circulație, avariilor apărute la mijlocul de transport, reacțiilor chimice neprevăzute, nerespectării normelor tehnice de ambalare, încărcare / descărcare, transport etc, pot conduce la apariția unor explozii, incendii, emisii de gaze, vapori toxici sau la răspândirea de substanțe periculoase în sol sau în mediul înconjurător. Explozia, incendiul, emisia de gaze sau de vapori se pot produce direct în mijlocul de transport sau în urma răspândirii substanțelor periculoase pe sol. Măsurile de protecție și intervenție pe timpul transportului substanțelor periculoase se stabilesc în funcție de tipul substanței (substanțe explozive, gazoase sau lichide toxice, inflamabile, corosive, infectante, etc.) și clasa substanței periculoase. În funcție de aceste date se poate trece la o evaluare a pericolului prin stabilirea :

- zonei de răspândire;
- zonei de pericol;
- zonei de izolare;
- zonei de evacuare

Dimensiunile zonelor și măsurile de protecție sunt specifice fiecărei clase de substanțe periculoase și de tipul acesteia. Monitorizarea transporturilor substanțelor periculoase se face în conformitate cu prevederile legislației în domeniu, de către instituțiile abilitate.

b.1. riscuri majore pe căile de transport rutier

Accidentele pe căile rutiere, în care sunt implicate vehicule care transportă substanțe periculoase (carburanți, substanțe chimice sau biohazard) sunt posibile, având în vedere existența instituțiilor și operatorilor economici de pe raza municipiului Ploiești și comunei Blejoi.

Este de menționat faptul că în accidentele ușoare care au avut loc în ultimii ani, nu au fost implicate vehicule care transportau substanțe periculoase.

b.2. riscuri majore pe căile de transport feroviar Rețeaua de cale ferată care străbate comuna Blejoi este mică (are o lungime de 4,5 km. În ultimii ani nu au fost înregistrate evenimente deosebite.

b.3. riscuri majore de transport prin rețele magistrale În zona administrativă a Comunei Blejoi există rețele magistrale de transport - cu gaz, apă, produse petroliere – și rețele de distribuție și transport a energiei electrice de medie și înaltă tensiune.

Zonele cu rețele magistrale sunt monitorizate în permanență pentru a fi cunoscute problemele care apar astfel încât să nu existe pagube umane sau materiale în cazul apariției de accidente majore.

c. riscuri de poluare a apelor – Pe teritoriul comunei Blejoi nu sunt agenți economici potențiali poluatori. Principalii factori care pot duce la poluarea cursurilor de apă din Comuna Blejoi sunt :

- căderile masive de ploaie, lucru ce poate da naștere la alunecări de teren, dislocând conductele de la utilități în zonele respective;
- nerespectarea procesului tehnologic de eliminare a apelor reziduale de la operatorii economici;

- acțiuni infracționale.

Fiecare operator economic va actualiza și va aplica planul propriu privind combaterea poluării accidentale, aprobat de SGA Prahova. Efectele poluărilor sunt:

- distrugerea recoltelor agricole;
- înrăutățirea stării de sănătate a populației;
- răspândirea de germeni patogeni;
- reducerea imunității organismului.

Agenții economici, potențiali poluatori, vor lua următoarele măsuri de reducere a riscului :

- realizarea măsurilor din Ordinul MMGA nr.278/1997;
- actualizarea planurilor de prevenire și combatere a poluării accidentale;
- amenajarea stațiilor de epurare și preepurare sau a bazinelor vidanjabile.

În zona de responsabilitate se afla raul Teleajen și paraul Dambu pe care se pot produce deversări de produse petroliere sau alte produse care prin acțiunea lor pot duce la poluarea apelor și îmbolnaviri ale populației sau animalelor din zona.

d. prăbușiri de construcții, instalații sau amenajări – în zona de responsabilitate nu se afla construcții foarte înalte (cu un regim de înălțime de P + 2) care să reprezinte un risc avansat de prăbușire.

e. eșecul utilităților publice – Prin eșecul utilităților publice înțelegem imposibilitatea instituțiilor respective de a asigura buna desfășurare și funcționare a rețelelor ce asigură utilitățile publice, ca urmare a unor accidente, avarii sau disfuncționalități survenite pe timpul funcționării acestora sau a unor fenomene, accidente sau incidente externe, care afectează rețelele respective. Principalele utilități publice sunt :

- rețelele telefonice, comunicații;
- rețele de alimentare cu energie electrică, gaze, apă, canalizare;
- rețele de colectare a apelor uzate și pluviale.

Efectele acestor avarii pot fi :

- întreruperea pe perioade medii sau lungi a alimentării și transmiterii de date;
- deteriorarea mediului ambiant;
- cheltuieli bugetare suplimentare;
- generarea de alte accidente (incendii, epidemii etc.).

f. căderi de obiecte din atmosferă sau din cosmos – Căderea unor obiecte din atmosferă este posibilă ținând cont de faptul că zona comunei Blejoi este străbatută de culoare aeriene de zbor. Totodată, există posibilitatea căderii unor obiecte cosmice, oriunde pe suprafața planetei, deci și pe teritoriul administrativ al comunei Blejoi.

g. muniție neexplodată – Muniția neexplodată este încărcătura de luptă explozivă, incendiară sau toxică rămasă neexplodată din timpul conflictelor militare, ca urmare a operațiunilor de luptă, depozitare sau transport. Asanarea înseamnă descoperirea și ridicarea muniției neexplodate din locurile unde acestea se găsește și transportul acesteia în locuri special amenajate, unde este depozitată și ulterior distrusă. Muniția neexplodată este deosebit de periculoasă deoarece pe timpul operațiunilor de cercetare, identificare, transport, depozitare și distrugere a acesteia se pot produce accidente grave soldate cu pierderi de vieți omenești. Munițiile rămase neexplodate din timpul războiului constituie un pericol real pentru populație și în special pentru copii. Locurile unde se găsesc de obicei astfel de muniții sunt: terenurile agricole, în desigur, în zidăriile unor construcții vechi, în râuri, lacuri sau bălți, etc. Pentru evitarea unor accidente trebuie respectate următoarele reguli elementare de protecție civilă:

Muniția neexplodată:

- nu se atinge, nu se lovește, nu se mișcă muniția găsită;
- nu se apropie și nu se introduce în foc;
- nu se demontează muniția;
- nu se lasă la îndemâna copiilor;
- nu se transportă și nu se depozitează în încăperi sau locuințe;
- nu se aruncă la fier vechi;

În cazul descoperiri unor elemente de muniție rămasă neexplodată, se anunță organele competente la numărul unic de urgență 112 (poliția, protecția civilă), se interzice circulația în zona respectivă și se asigură paza până la sosirea specialiștilor.

Având în vedere faptul că zona a fost intens bombardată și militarizată în timpul războiului, cu ocazia diverselor tipuri de săpături din zona de responsabilitate (construcții, agricultură s.a.), este foarte probabilă descoperirea accidentală a unor elemente de muniție rămasă neexplodată.

Secțiunea a 3-a "Analiza riscurilor biologice"-

Riscurile biologice generează situații de urgență prin sursele potențiale de izbucnire a unor epidemii sau epizotii (ferme zootehnice, spitale de boli contagioase, laboratoare de analize epidemiologice, colonii de muncitori, zone locuite paupere fără utilități publice, tabere pentru sinistrați) sau prin poluări accidentale. Depozitarea neautorizată de deșeuri medicale și a deșeurilor înțepătoare din spitale pun mari probleme în ceea ce privește posibilitatea unor epidemii în condiții de temperaturi mari și la umiditate crescută în zonele populate și sărace. Epidemia constă în răspândirea în proporții de masă a unei boli transmisibile la oameni, iar epizootia constă în răspândirea în proporții de masă a unei boli transmisibile la animale.

Principalele măsuri specifice în caz de epidemii și epizotii sunt:

- aplicarea măsurilor igienico-sanitare;
- supravegherea epidemiologică a populației;
- aplicarea măsurilor de profilaxie urgentă a întregului personal infectat;
- introducerea de restricții severe privind consumul alimentară și al apei potabile.
- sacrificarea populației de animale (ex: cazuri de pestă porcine, gripă aviară etc)

Principală formă de răspuns în astfel de situații o reprezintă respectarea normelor de igienă individuală și colectivă, izolarea rapidă a cazurilor confirmate și, dacă este necesar, introducerea interdicției de acces și ieșire în/ din zonă (carantina), până la stăpânirea fenomenului, concomitent cu folosirea antidoturilor și vaccinurilor recomandate fiecărui tip de agent patogen care a declanșat epidemia. Ținând cont de faptul că zona de responsabilitate se află în imediata vecinătate a municipiului Ploiești și de faptul că zona a cunoscut o mare dezvoltare în ultima perioadă putem spune că riscul apariției unor îmbolnăviri în masă este mai scăzut. De asemenea în zona fermele de animale au fost desființate sau au fost ecologizate ceea ce face ca biohazardul să nu constituie un factor ridicat de risc. Reamintim faptul că în comuna se află două dispensare umane și unul veterinar, ceea ce face ca eventualele cazuri de îmbolnăviri să fie tratate urgent și cu profesionalism.

Secțiunea a 4-a "Analiza riscurilor de incendiu" –

Incendiul este un fenomen complex, distrugător, care se poate transforma uneori în dezastru. Un incendiu are o cauză tehnică sau apare ca urmare a unei neglijențe umane. Neglijențele manifestate de oameni din nepăsare sau necunoaștere contribuie în mare măsură la izbucnirea incendiilor. Dintre cauzele de propagare a incendiilor la nivelul comunei Blejoi amintim:

- utilizarea focului deschis, nesupravegheat, în apropierea culturilor de paioase la vremea culesului, în vecinătatea pădurilor sau centrelor de butelii, carburanți etc;
- incendierea miriștilor pentru "îgienizare" pe vreme cu vânt puternic și fără a fi luate măsuri de prevenire a pierderii controlului asupra focului,
- instalații electrice improvizate sau defecte,
- fumatul în locuri cu pericol de incendiu,
- coșuri de fum defecte sau necurățate,
- joaca copiilor cu focul,
- mijloace de încălzire defecte, improvizate sau necurățate.

Ținând cont de dezvoltarea puternică a zonei există posibilitatea producerii unor incendii majore la operatorii economici din zona. Efectele principale ale unui incendiu constau în :

- pierderi de vieți umane, animale și materiale;
- avarierea sau distrugerea clădirilor, instalațiilor, centrelor de depozitare, etc.;

- distrugerea culturilor agricole, a fondului forestier;
- avarierea rețelelor electrice și de telecomunicații, gaze etc.

Riscul la incendiu se apreciază pe niveluri de risc (pentru clădiri civile) și categorii de pericol de incendiu (pentru construcții de producție și depozitare). Gestionarea riscurilor de incendiu reprezintă ansamblul activităților de fundamentare, elaborare și implementare a unei strategii coerente de prevenire, limitare și combatere a riscurilor de incendiu, incluzând și procesul de luare a deciziilor în situațiile de producere a unui asemenea eveniment.

Secțiunea a 5-a "Analiza riscurilor sociale"

Factori de risc specifici zonei de competență:

- proliferarea economiei subterane, pe fondul săvârșirii unor grave abateri de la normele de prevenire și stingere a incendiilor, primejdind viața, bunurile și mediul;
- producerea unor dezastre cu efecte locale sau zonale prin incendierea diferitelor obiective, păduri sau zone agricole;
- creșterea gradului de poluare a mediului înconjurător, a riscului producerii unor dezastre naturale, accidente chimice, avarii ale centralelor hidroelectrice, construcții magistrale, instalații de înalt risc;
- traficul ilegal în materie de deșeuri periculoase și depozitarea lor pe raza comunei Blejoi;
- apariția pe piață și comercializarea unor produse periculoase, neomologate sau incompatibile cu infrastructura inexistentă, organizarea sau desfășurarea unor activități productive în spații impropii, cu instalații tehnologice improvizate;
- asigurarea și restabilirea ordinii publice cu ocazia adunărilor publice sau a altor asemenea activități care se desfășoară în spațiul public și implică aglomerări de persoane, se realizează prin misiuni specifice ale Poliției Locale, Poliției Rurale, Inspectoratului de Jandarmi Prahova în conformitate cu ordinele și dispozițiile eșaloanelor superioare și a planurilor de cooperare întocmite în acest scop.

Capitolul IV – Acoperirea riscurilor

Secțiunea 1 – Concepția desfășurării acțiunilor de protecție-intervenție

Elaborarea concepției de desfășurare a acțiunilor de protecție – intervenție constă în stabilirea etapelor și fazelor de intervenție, în funcție de evoluția probabilă a situațiilor de urgență, definirea obiectivelor, crearea de scenarii pe baza acțiunilor de dezvoltare, a premiselor referitoare la condițiile viitoare (completarea alternativelor față de obiectivele urmărite, identificarea și alegerea alternativei de acțiune optime și care recomandă planul de acțiune ce urmează să fie aplicat), selectarea cursului optim de acțiune și stabilirea dispozitivului de intervenție, luarea deciziei și precizarea/transmiterea acesteia la structurile proprii și cele de cooperare. Evitarea manifestării riscurilor, reducerea frecvenței de producere ori limitarea consecințelor acestora se realizează prin următoarele acțiuni:

- a) monitorizarea permanentă a parametrilor meteo, seismici, de mediu, hidrografici etc. și transmiterea datelor la autoritățile competente;
- b) activități preventive ale autorităților, pe domenii de competență;
- c) informarea populației asupra pericolelor specifice unității administrativ – teritoriale și asupra comportamentului de adoptat în cazul manifestării unui pericol;
- d) exerciții și aplicații.

Activitățile preventive planificate, organizate și desfășurate în scopul acoperirii riscurilor sunt:

- a) controale și inspecții de prevenire;
- b) avizare/autorizare de securitate la incendiu și protecție civilă;
- c) acordul;
- d) asistența tehnică de specialitate;
- e) informarea preventivă;
- f) pregătirea populației;
- g) constatarea și sancționarea încălcărilor prevederilor legale;
- h) alte forme.

Evitarea manifestării riscurilor, reducerea frecvenței de producere ori limitarea consecințelor acestora se realizează prin următoarele acțiuni:

- a) monitorizarea permanentă a parametrilor meteo, seismici, de mediu, hidrografici etc. și transmiterea datelor la autoritățile competente;
- b) activități preventive ale autorităților, pe domenii de competență;
- c) informarea populației asupra pericolelor specifice unității administrativ-teritoriale și asupra comportamentului de adoptat în cazul manifestării unui pericol;
- d) exerciții și aplicații.

Activitățile preventive planificate, organizate și desfășurate în scopul acoperirii riscurilor sunt:

- a) controale și inspecții de prevenire ;
- b) asistența tehnică de specialitate ;
- c) informarea preventivă ;
- d) pregătirea populației ;
- e) constatarea și propunerea spre sancționare a încălcărilor prevederilor legale
- f) alte forme.

Pentru fiecare categorie de risc se întocmesc și se actualizează planuri de protecție și intervenție, care cuprind informații referitoare la:

- a) categoriile de servicii de salvare – intervenție în caz de urgență și amplasarea unităților operative;
- b) încadrarea și mijloacele de intervenție și protecție a personalului/populației pentru fiecare tip de risc, pe categorii de forțe și mijloace, cum sunt: autospeciale de lucru cu apă și spumă, autospeciale de stingere cu pulbere și azot, autospeciale pentru descarcerare și iluminat, autoscări pentru salvare de la înălțime și alte tipuri de autospeciale, servanți pompieri, salvatori, asistenți medicali, scafandri, alpiști;
- c) zona de acoperire a riscurilor;
- e) activitatea operațională, prin prezentarea detaliată a ponderii intervențiilor la incendii asistență medicală de urgență, reanimare și descarcerare, deblocări/salvări persoane, salvări de animale etc;
- f) alte informații considerate necesare.

La agenți economici, instituții publice și societăți comerciale acoperirea riscurilor privind monitorizarea, evaluarea, evidenta intra în competența conducătorilor acestora ajutați de către specialiști și inspecți de specialitate pe linia situațiilor de urgență.

Secțiunea 2 – Etapele de realizare a acțiunilor

Desfășurarea intervenției cuprinde următoarele operațiuni principale:

- a) alertarea și/sau alarmarea unităților și a subunităților pentru intervenție;
- b) informarea personalului de conducere asupra situației create;
- c) deplasarea la locul intervenției;
- d) intrarea în acțiune a forțelor, amplasarea mijloacelor și realizarea dispozitivului de intervenție;
- e) transmiterea dispozițiilor preliminare;
- f) recunoașterea, analiza situației, luarea deciziei și darea ordinului de intervenție;
- g) evacuarea, salvarea și/sau protejarea persoanelor, animalelor și bunurilor;
- h) realizarea, adaptarea și finalizarea dispozitivului de intervenție la situația concretă;
- i) manevra de forțe;
- j) localizarea și limitarea efectelor evenimentului/dezastrului;
- k) înlăturarea unor efecte negative ale evenimentului/dezastrului;
- l) regrouparea forțelor și a mijloacelor după îndeplinirea misiunii;
- m) stabilirea cauzei producerii evenimentului și a condițiilor care au favorizat evoluția acestuia;
- n) întocmirea procesului-verbal de intervenție și a raportului de intervenție;
- o) retragerea forțelor și a mijloacelor de la locul acțiunii în locul de dislocare permanentă;
- p) restabilirea capacității de intervenție;
- q) informarea inspectorului general/inspectorului-șef/comandantului și a eșalonului superior;
- r) analiza intervențiilor și evidențierea măsurilor de prevenire/optimizare necesare.

SECȚIUNEA a 3-a Faze de urgență a acțiunilor

În funcție de locul, natura, amploarea și de evoluția evenimentului, intervențiile serviciilor profesionale pentru situații de urgență sunt organizate astfel:

- a) urgența I - asigurată de garda/gărzile de intervenție a/ale subunității în raionul/obiectivul afectat;
- b) urgența a II-a - asigurată de subunitățile inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență;
- c) urgența a III-a - asigurată de două sau mai multe unități limitrofe;
- d) urgența a IV-a - asigurată prin grupări operative, dislocate la ordinul inspectorului general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, în cazul unor intervenții de amploare și de lungă durată.

SECȚIUNEA a 4-a Acțiunile de protecție-intervenție

Comitetul Local pentru Situații de Urgență al comunei Blejoi, echipele specializate din cadrul Serviciului Voluntar pentru Situații de Urgență, ale serviciilor private și ale Inspectoratului Județean pentru Situații de Urgență "Serban Cantacuzino" al Județului Prahova, acționează conform domeniului lor de competență, pentru :

- a. salvarea și/sau protejarea oamenilor, animalelor și bunurilor materiale, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistraților, aprovizionarea cu alimente, medicamente și materiale de primă necesitate;
- b. acordarea primului ajutor medical și psihologic, precum și participarea la evacuarea populației, instituțiilor publice și a operatorilor economici afectați;
- c. aplicarea măsurilor privind ordinea și siguranța publică pe timpul producerii situației de urgență specifice;
- d. dirijarea și îndrumarea circulației pe direcțiile și în zonele stabilite ca accesibile;
- e. diminuarea și/sau eliminarea avariilor la rețele și clădiri cu funcțiuni esențiale :sediul primăriei, poliției, dispensare, instituții publice;
- f. limitarea proporțiilor situației de urgență specifice și înlăturarea efectelor acestora cu mijloacele din dotare.

Toate acestea se realizează prin

- Informarea președintelui Comitetului Local pentru Situații de Urgență al comunei Blejoi despre iminenta apariție/ producere a unei situații de urgență. Informarea se realizează de către șeful Centrului Operativ și/sau operatorii economici conform funcțiilor de sprijin repartizate cu responsabilități de monitorizare a pericolelor și riscurilor specifice.

Înștiințarea autorităților administrației publice locale și avertizarea populației.

Înștiințarea se realizează cu scopul de a activa

- Comitetul Local pentru Situații de Urgență al comunei Blejoi
- Centrul Operativ cu Activitate Temporară;
- organisme și operatorii economici cuprinși în planurile de intervenție;
- formațiunile de intervenție (SVSU, SPSU etc).

Avertizarea populației reprezintă mesajul vocal care urmează mesajului de alarmare publică și se face cu ajutorul a trei sirene electronice de alarmare publică, conectate la Sistemul Național Integrat de Înștiințare-Alarmare. Aceste mijloace pot fi acționate prin comandă locală sau de la distanță (ISUJ, IGSU, CON).

Căutarea, cercetarea și evaluarea efectelor negative în zona afectată în scopul de a stabili amploarea dezastrului și urmările acestuia executată de către formațiunile specializate, regiile autonome, poliție, unitățile militare și operatorii economici. Datele obținute sunt centralizate la Centrul operativ cu activitate temporară care informează Comitetul local pentru Situații de Urgență al comunei Blejoi și raportează Centrului Operațional Județean din structura Inspectoratului Județean pentru Situații de Urgență "Serban Cantacuzino" al Județului Prahova,

Notificarea are scopul de a informa eșalonul superior despre producerea și urmările dezastrului.

Forțele de intervenție specializate acționează conform domeniului lor de competență, pentru:

- a) salvarea și/sau protejarea oamenilor, animalelor și bunurilor materiale, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistraților, aprovizionarea cu alimente, medicamente și materiale de primă necesitate;
- b) acordarea primului ajutor medical și psihologic, precum și participarea la evacuarea populației, instituțiilor publice și a operatorilor economici afectați;
- c) aplicarea măsurilor privind ordinea și siguranța publică pe timpul producerii situației de urgență specifice;
- d) dirijarea și îndrumarea circulației pe direcțiile și în zonele stabilite ca accesibile;
- e) diminuarea și/sau eliminarea avariilor la rețele și clădiri cu funcțiuni esențiale, a căror integritate pe durata cutremurelor este vitală pentru protecția populației: stațiile de pompieri și sediile poliției, spitale și alte construcții aferente serviciilor sanitare care sunt dotate cu secții de chirurgie și de urgență, clădirile instituțiilor cu responsabilitate în gestionarea situațiilor de urgență, în apărarea și securitatea națională, stațiile de producere și distribuție a energiei și/sau care asigură servicii esențiale pentru celelalte categorii de clădiri menționate, garajele de vehicule ale serviciilor de urgență de diferite categorii, rezervoare de apă și stații de pompare esențiale pentru situații de urgență, clădiri care conțin gaze toxice, explozivi și alte substanțe periculoase, precum și pentru căi de transport, clădiri pentru învățământ;
- f) limitarea proporțiilor situației de urgență specifice și înlăturarea efectelor acestora cu mijloacele din dotare.

Deblocarea, descarcerarea și salvarea persoanelor se desfășoară în zona sau zonele afectate în scopul:

- salvării victimelor de sub dărâmături sau din locurile în care au rămas blocate; - deblocarea căilor de acces pentru intervenție și evacuare;
- asigurarea condițiilor de supraviețuire (apă, aer, hrană, prim-ajutor);
- limitarea avariilor;
- salvarea bunurilor materiale și animalelor.

Acțiunea se desfășoară cu formații ale instituțiilor prevăzute să intervină la fiecare funcție de sprijin conform prevederilor HG nr. 2288 din 09.12.2004, dimensionate în funcție de amploarea dezastrului.

Evacuarea persoanelor, populației sau bunurilor periclitate ce se execută din zonele afectate în locațiile stabilite. Pe timpul acestei activități se va urmări cu precădere :

- asigurarea protecției persoanelor cu funcții de conducere în locurile în care acestea vor fi evacuate și a pazei noilor sedii de lucru, precum și a reședințelor puse la dispoziție ;
- asigurarea locală a măsurilor pentru evacuare ;
- evidența populației evacuate ;
- asigurarea primirii și cazării persoanelor evacuate ;
- instalarea taberelor de sinistrați ;
- recepția și depozitarea bunurilor evacuate (fiecare unitate pentru bunurile proprii) ;
- evacuarea animalelor ;
- evacuarea valorilor culturale importante și a bunurilor de patrimoniu;
- evacuarea valorilor de tezaur ;
- securitatea și paza zonelor evacuate și a taberelor de sinistrați ;
- controlul și dirijarea circulației
- evacuarea fondului arhivistic național.

Evacuarea se referă la persoanele rănite sau valide surprinse în zona afectată , la persoanele ale căror locuințe au fost avariate și nu mai pot fi locuite până la refăcere. Cazarea sinistraților se asigură în cămine școlare, hoteluri, complexe sportive sau alte spații în care se pot asigura condiții de cazare și hrană, asistență medicală și socială. Conducerea acțiunilor de evacuare se face de către membrii Centrului de conducere și coordonare a evacuării. Acțiunile de adunare și îmbarcare se realizează de membrii punctelor prevăzute a se constitui, de asemenea debarcarea, primirea și repartitia sinistraților se face de membrii punctelor constituite în acest scop, situația lor fiind detaliată în cadrul Planului de evacuare în situații de urgență.

Acordarea asistenței medicale de urgență și prevenirea îmbolnăvirii în masă prin suplimentarea locurilor de cazare și tratament din spitale, prin asigurarea asistenței medicale pentru structura operativă și a medicamentelor necesare diverselor tratamente.

Asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție, persoanelor evacuate și altor resurse necesare desfășurării acțiunilor enumerate mai sus.

SECȚIUNEA a 5-a Instruirea

Instruirea în domeniul situațiilor de urgență este componentă a pregătirii profesionale și are ca scop însușirea cunoștințelor, formarea și perfecționarea deprinderilor necesare în vederea prevenirii și reducerii efectelor negative ale situațiilor de urgență sau ale dezastrelor în zona de competență. Pregătirea în domeniul situațiilor de urgență se realizează pe niveluri de competență, structuri funcționale și pe categorii de personal, fiind structurată astfel :

1. Pregătirea personalului de conducere din cadrul primăriei, care are atribuții în managementul situațiilor de urgență. Acest tip de pregătire se realizează prin cursuri organizate în cadrul Centrului Zonal de Pregătire de Protecție Civilă Bacău, o dată la 2-4 ani.

2. Șeful C.O.A.T. și inspectorii de protecție civilă din cadrul Biroului pentru Situații de Urgență se instruiesc sau au participat la un cursurile de pregătire din cadrul Centrului Național de Studii în domeniul Situațiilor de Urgență de la Ciolpani.

3. Populația se instruieste prin participarea la exercițiile de alarmare publică, aplicațiile și exercițiile de specialitate, prin intermediul mass-media și prin acțiunile derulate de organizațiile neguvernamentale, potrivit specificului acestora.

4. Instruirea salariaților se face conform O.M.A.I. nr.712/2005 modificat și completat cu O.M.A.I. nr.786/2005.

5. Instruirea preșcolarilor și a elevilor se desfășoară prin parcurgerea temelor de specialitate și prin activități extrașcolare, concursuri pentru elevi, iar studenții se instruiesc în cadrul disciplinelor de învățământ, cu respectarea autonomiei universitare, prin activități de antrenare privind modul de protecție și acțiune în situații de urgență.

Prefecții, primarii și conducerea operatorilor economici și instituțiilor publice au obligația de a asigura cunoașterea de către forțele destinate intervenției, precum și de către populație a modalităților de acțiune conform planurilor aprobate de analiză și acoperire a riscurilor.

SECȚIUNEA a 6-a REALIZAREA CIRCUITULUI INFORMAȚIONAL-DECIZIONAL ȘI DE COOPERARE

Sistemul informațional-decizional cuprinde ansamblul subsistemelor destinate observării, detectării, măsurării, înregistrării, stocării și prelucrării datelor specifice, alarmării, notificării, culegerii și transmiterii informațiilor și a deciziilor de către factorii implicați în acțiunile de prevenire și gestionare a unei situații de urgență.

Informarea secretariatelor tehnice permanente ale comitetelor pentru situații de urgență ierarhic superioare asupra locului producerii unei situații de urgență specifică, evoluției acesteia, efectelor negative produse, precum și asupra măsurilor luate se realizează prin rapoarte operative.

Primarii, comitetele județene/al municipiului București și comitetele locale pentru situații de urgență, precum și conducerea operatorilor economici și instituțiilor amplasate în zone de risc au obligația să asigure preluarea de la stațiile centrale și locale a datelor și avertizărilor meteorologice și hidrologice, în vederea declanșării acțiunilor preventive și de intervenție.

CAPITOLUL 5 RESURSE UMANE, MATERIALE ȘI FINANCIARE

(1) Alocarea resurselor materiale și financiare necesare desfășurării activității de analiză și acoperire a riscurilor se realizează, potrivit reglementărilor în vigoare, prin planurile de asigurare cu resurse umane,

materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență, elaborate de comitetele locale pentru situații de urgență.

(2) Consiliul Local prevede anual, în bugetele proprii, fondurile necesare pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare analizei și acoperirii riscurilor din unitățile administrativ-teritoriale pe care le reprezintă.

În funcție de categoriile de riscuri identificate, mecanismele și condițiile de producere/ manifestare, de amploarea și efectele posibile ale acestora, se stabilesc tipurile de forțe și mijloace necesare de prevenire și combatere a riscurilor, astfel:

- a) inspecții de prevenire;
- b) servicii profesioniste/voluntare/private pentru situații de urgență;
- c) formațiuni de asistență medicală de urgență și descarcerare;
- d) formațiuni de protecție civilă: echipe de căutare-salvare, NBC și pirotehnice;
- e) alte formațiuni de salvare: Crucea Roșie, SALVAMONT, scafandri profesioniști etc.;
- f) grupe de sprijin.

Pe lângă tipurile de forțe precizate la art. 42, mai pot acționa, după caz, în condițiile legii: unitățile poliției, jandarmeriei și poliției de frontieră, structurile poliției comunitare, unitatea specială de aviație a Ministerului Administrației și Internelor, unitățile specializate/detașamente din cadrul Ministerului Apărării, unitățile pentru asistența medicală de urgență ale Ministerului Sănătății Publice, organizațiile neguvernamentale specializate în acțiuni de salvare, unitățile și formațiunile sanitare și de inspecție sanitară veterinară, formațiuni de pază a persoanelor și a bunurilor, precum și detașamente și echipe din cadrul serviciilor publice descentralizate și al societăților comerciale specializate, incluse în planurile de apărare și dotate cu forțe și mijloace de intervenție, formațiunile de voluntari ai societății civile specializați în intervenția în situații de urgență și organizați în organizații neguvernamentale cu activități specifice.

Forțele auxiliare se stabilesc din rândul populației și salariaților, al formațiunilor de voluntari, altele decât cele instruite special pentru situații de urgență, care acționează conform sarcinilor stabilite pentru formațiunile de protecție civilă organizate la operatorii economici și societățile comerciale în planurile de apărare specifice, elaborate potrivit legii.

CAPITOLUL 6 - LOGISTICA ACȚIUNILOR

(1) Sistemul forțelor și mijloacelor de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență se stabilește prin planurile de apărare specifice elaborate, potrivit legii, de autoritățile, instituțiile publice, societatea civilă și operatorii economici cu atribuții în acest domeniu, conform regulamentelor privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de riscuri.

(2) Forțele și mijloacele de intervenție se organizează, se stabilesc și se pregătesc din timp și acționează conform sarcinilor stabilite prin planurile de apărare specifice.

Logistica acțiunilor de pregătire teoretică și practică, de prevenire și gestionare a situației de urgență specifice se asigură de autoritățile, instituțiile și operatorii economici cu atribuții în domeniu, în raport de răspunderi, măsuri și resurse necesare.

CAPITOLUL 7 - DISPOZIȚII FINALE

La PAAR se atașează următoarele documente:

a) lista autorităților și factorilor care au responsabilități în analiza și acoperirea riscurilor în unitatea administrativ-teritorială, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta metodologie;

b) atribuțiile autorităților și responsabililor cuprinși în PAAR, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta metodologie;

c) componența nominală a structurilor cu atribuții în domeniul gestionării situațiilor de urgență, cu precizarea unității la care sunt încadrați membrii structurilor, funcției, adresei și a telefoanelor de la serviciu și de la domiciliu, a responsabilităților și misiunilor;

d) riscuri potențiale în localități/județe vecine care pot afecta zona de competență a unității administrativ-teritoriale;

e) hărți de risc;

f) măsuri corespunzătoare de evitare a manifestării riscurilor, de reducere a frecvenței de producere ori de limitare a consecințelor acestora, pe tipuri de riscuri;

g) sisteme existente de preavertizare/avertizare a atingerii unor valori critice și de alarmare a populației în cazul evacuării;

h) tabel cuprinzând obiectivele care pot fi afectate de producerea unei situații de urgență (seism, inundație, alunecare de teren, accident tehnologic etc.);

i) planuri și proceduri de intervenție;

j) schema fluxului informațional-decizional;

k) locuri/spații de evacuare în caz de urgență și dotarea acestora;

l) planificarea exercițiilor/aplicațiilor conform reglementărilor tehnice specifice;

m) rapoarte lunare de informare și analiză către prefect;

n) protocoale de colaborare cu instituții similare din țările cu care există granițe comune, în cazul producerii unor situații de urgență;

o) situația resurselor, tabelul cu stocul de mijloace și materiale de apărare existente, modul cum se acoperă deficitul din disponibilități locale și cu sprijin de la comitetul pentru situații de urgență ierarhic superior etc.;

p) reguli de comportare în cazul producerii unei situații de urgență.

ÎNTOCMIT,
ȘEF S.V.S.U. BLEJOI

Insp. Adrian NICA